

РЕШЕНИЕ

№ 4496

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3714** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. П. Ч., [ЕГН] срещу Решение №888 от 21.02.2023г., 99 състав, по НАХД №16093/2022г. по описа на СРС. Със същото е потвърдено НП №673116-F675100/02.11.2022г., издадено от Директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП Со фия, с което на на основание чл. 178 от ЗДДС на К. П. Ч. е наложена „глоба“ в размер на 500,00 лева за нарушение на чл. 109, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл.107,г. 4, буква „б“ от ЗДДС. В жалбата сочи, че решението е неправилно и необосновано. Твърди, че НП и АУАН са издадени от лица без компетенции, НП е незаконосъобразно, издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби. Пояснява, че в НП липсват мотиви. Намира, че процесният случай следва да се квалифицира като маловажен съобразно чл. 28 ЗАНН. Моли да се отмени изцяло решението на СРС и да бъде отменено НП, издадено от Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С..

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – Директор Дирекция „Обслужване“ ТД на НАП, редовно призван, не се представлява. Постъпило е писмено становище на процесуалния представител на ТД на НАП, с което оспорва касационната жалба, излагайки доводи по същество, че ликвидаторът е задължено лице по смисъла на чл.109, ал.1 ЗДДС. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

Установено е в хода на първоинстанционното производство, че на 09.09.2022г. била извършена проверка по повод подадено на 31.08.2022г. заявление от К. П. Ч., в качеството му на ликвидатор на КД „С. Г.“ ЕИК[ЕИК] за deregистрация по ЗДДС. При проверката било установено, че с удостоверение изх.№20210629102143 от 29.06.2021г., се вписвала промяна – прекратяване на търговската дейност и обявяване в ликвидация на командитното дружество, като ликвидатор бил вписан К. П. Ч.. Датата на възникване на обстоятелството била 29.06.2021г., като ликвидаторът бил длъжен да подаде заявление по чл.109, ал.1 от ЗДДС за deregистрация на дружеството до 13.07.2021г., но такова било подадено едва на 31.08.2022г. На 09.09.2022г. срещу касатора бил съставен АУАН, като нарушението, описано в акта, било квалифицирано по чл.109, ал.1 вр. чл.107, т.4, б „б“ от ЗДДС. Актът бил съставен в присъствие на нарушителя, като последният подписал АУАН без възражения. Административнонаказващият орган счел изложените в акта фактически констатации за доказани, въз основа на него издал НП №673116-f675100 от 02.11.2022г., с което за нарушение на чл.109, ал.1 вр. чл.107, т.4, б. „б“ от ЗДДС на Ч. била наложена глоба в размер 500лв, на осн. чл.178 от ЗДДС.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че при издаване на НП и АУАН са спазени разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми реквизити, спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН. За да потвърди НП, районният съд е приел, че именно ликвидаторът, от датата на вписване прекратяване на търговската дейност и обявяване командитното дружество в ликвидация и определянето му за такъв на дата 29.06.2021г. е бил длъжен да подаде заявление по чл.109, ал.1 от ЗДДС за deregистрация на дружеството в 14

дневен срок, считано от 29.06.2021г., а именно до 13.07.2021г. включително.

Решението е неправилно.

Наказателното постановление и актът за установяване на административно нарушение са издадени от компетентни лица, по делото пред СРС е приобщена Заповед №737 от 30.06.2015г. за преназначаване на осн. чл.82, ал.3 от ЗДСл от длъжност Началник отдел в ТД на НАП С. на длъжност Директор дирекция „Обслужване“ на Ю. С. Г. –В., явяващ се компетентен административнонаказващ орган, съгл. Т.1.2, б. в/ от Заповед ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП да издава наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения, регламентирани в чл.178 от ЗДДС. Съгласно т.2.1 от същата заповед са определени органите по приходите, които да съставят актове за установяване на административни нарушения, регламентирани в ЗДДС. Следователно не се установява твърдяната в КЖ нищожност на НП и АУАН поради липсата на компетентност.

Настоящият съдебен състав възприема като неправилен извода на районния съд, за наличие на основание за потвърждаване на обжалваното наказателно постановление, тъй като наказаното лице, заемащо длъжност ликвидатор, притежава качеството данъчнозадължено лице по ЗДДС, поради което е субект на вмененото му нарушение.

От доказателствения материал, се установява, че безспорно е налице основание за дерегистрация по ЗДДС по инициатива на касатора - чл. 107, т.4 б. „а“ от закона, като процедурата е уредена от разпоредбите на чл. 109 ЗДДС. Съгласно цитираната разпоредба, в случаите при основанията на чл. 107, т.4 от ЗДДС лицето подава заявление за дерегистрация в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл. 107 от ЗДДС.

Посочената санкционна норма на чл. 178 ЗДДС визира състав на нарушение за „данъчно задълженото лице“, което в случая е ЮЛ, което не подаде заявление за прекратяване на регистрацията /дерегистрацията/ в установените по този закон срокове. Административните наказания са диференцирани в зависимост от това дали данъчнозадълженото лице е търговец /ЮЛ и ЕТ/ или е физическо лице. В настоящия случай данъчно задълженото лице е било „С. Г.“ КД, а не физическото лице – ликвидаторът Ч., поради което неправилно е ангажирана отговорността на физическото лице – ликвидатор за задължения на дружество.

Прекратяване дейността на дружеството, като юридически факт, по своите правни последици не е правопогасяващ на задължението за подаване на заявление по чл. 109 ЗДДС факт. Ликвидацията е фаза от съществуването на юридическото лице, която не се отъждествява с прекратяването му като субект на правото. Едва след приключване на ликвидацията, същото, при наличието на съответните предпоставки, се заличава от търговския регистър по искане на ликвидаторите. От тук следва изводът, че прекратяване търговската дейност на дружеството, не освобождава същото от задълженията му по съществуващите правоотношения, включително и от задълженията за подаване на съответните, изискващи се по закон, декларации пред

съответните компетентни органи.

В този смисъл, съдът приема, че ликвидаторът не е задължено лице и съответно носещо отговорност при неизпълнение на задължението по посочената санкционна норма. В случая се касае за несъставамерност на деянието със субект посоченото в АУАН и НП физическо лице, а именно- ликвидаторът на дружеството, по посочения състав на чл. 178 от ЗДДС. Горното обосновава извод за материална незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Санкционната норма на чл.178 ЗДДС предвижда, че данъчно задължено лице, което като е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Следователно, за да е осъществено административно нарушение по цитирания текст, е необходимо да е налице регистриран по ЗДДС субект, каквото качество санкционираното лице Ч. няма. Касаторът не може да се приеме за санкциониран и в качеството на единствен ръководител и лице, компетентно да представлява дружеството, арг. чл.24, ал.2 от ЗАНН. Визираната норма се касае за ангажиране на административнонаказателната отговорност на физически лица за виновно извършените от тях административни нарушения, като разпоредбата на ал.2 включва в кръга на субектите на административнонаказателна отговорност и физическите лица- допустители и подбудители на административното нарушение. Административнонаказателното обвинение с АУАН и отговорността на касатора е ангажирана с НП не в качеството на допустител, а в качеството на пряк извършител, какъвто той по дефиниция не е, тъй като не е субект на нарушението по чл. 109, ал.1 от ЗДДС /в този см. преобладаващата практика на АССГ – решения по адм.д.1376/22г.; 11203/21г.; 907/22г.; 5724/21г.; 2671/21г. и др.; в обр.см. – реш. по адм.7914/21г./.

Воден от горното и на основание чл. 63в от ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК Административен съд София-град ХХ състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №888 от 21.02.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 6093/2022 г. на Районен съд – София, НО, 99 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 673116-F675100/02.11.2022 г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 673116-F675100/02.11.2022 г., издадено от Директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с което за нарушение на чл.109, ал.1, вр. чл.107, т.4, б. „б“ от ЗДДС на К. П. Ч. ЕГН [ЕГН] е наложена глоба в размер 500 лв на основание чл.178 от ЗДДС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.